

Titov minister Nikezić se jezi na Z. Nemčijo

V Beogradu so hudi, ker se Zahodni Nemčiji prav nič ne mudi z obnovo diplomatskih stikov z Jugoslavijo.

BRUXELLES, Belg. — Titov zunanji minister Nikezić je bil pretekli teden 4 dni na obisku pri belgijski vladi. Na koncu obiska je imel običajno tiskovno konferenco, ki je pa padla v oči, ker je Nikezić posvetil izredno mnogo časa razmotrivanju odnosov med Jugoslavijo in Zahodno Nemčijo.

Bilo je prvič, da je jugoslovanska vlada uradno izrazila svoje razočaranje, zakaj noče Bonn obnoviti rednih diplomatskih stikov z Beogradom. Beogradu se namreč zelo mudi, ker ima zmemaraj več tvevanj radi neurejenih diplomatskih odnosov do Bonna. V Nemčiji je po ministrov izjavi nad 150.000 jugoslovanskih delavcev in ni njihov socialni položaj nič urejen. Poleg tega bi Jugoslavija rada dobila od Nemčije nove blagovne kredite in seveda še zmeraj nekaj "reparacij".

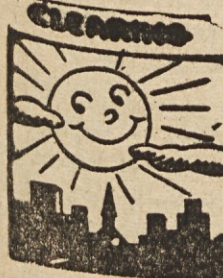
Kako hudo tare to stanje Titovo vlado, se vidi po tem, da je Nemčija padla s prvega na tretje mesto v jugoslovanski zunanji trgovini, pred njo sta Italija in ZSSR. Nikezić vse to zelo jezi, kajti zaveda se, da Beograd skuša ugoditi bonnski vladi, kjer le more. Jugoslovanska javnost ne nastopa na primer tako ostro proti nemški zunanji politiki kot ostale satelitske države, pa vendar tega Bonn noče nič vpoštevati, kar mu jugoslovanski režim hudo zamere. Nikezić je pa naravno zadovoljen s stiki z Belgijo. Posebno ga veseli, da bo Belgija podprla jugoslovansko težnjo po intenzivnejših gospodarskih stikih z EGS.

Danes izvršitev prve smrtne obsodbe v Kaliforniji v 4 letih

SACRAMENTO, Calif. — Za danes je določena izvršitev smrtne obsodbe nad A. C. Mitchellom, ki je bil obsojen zaradi umora policaja tekom nekega rop. Vrhovno zvezno sodišče je njegov priziv pretekli ponedeljek zavrnilo in s tem končalo vsa pravna pota za odložitve obsodbe, ki je bila izrečena l. 1963.

Obsojenec je skušal včeraj izvršiti samomor, da bi se rešil plinske celice, kar pa mu ni uspelo. Prejšnji demokratski guverner P. Brown je bil načelno proti smrtni kazni in je zato izvršitev teh odločil. V ječah Kalifornije je trenutno na smrt obsojenih 62 ljudi, ki pa še niso izrpali vseh pravnih sredstev za svojo rešitev.

Sedanji guv. Reagan je na stališču, da je smrtna kazen sredstvo, s katerim se družba brani pred nepoboljšljivimi zločinci.

Vremenski
prerok
pravi:

Sončno in hladno. Najvišja temperatura 50.

Novi grobovi

John Mismas
Včeraj je nenadno umrl 61 let stari John Mismas s 13200 Crossburn Avenue, West Park. Družina je pred leti živela v sent-viški okolici in je pokojnik obiskoval zato šolo sv. Vida. Zapustil je soprogo Mary, roj. Tomazic, sina Roberta, dva vnuka, brata Franka in Alexa, sestre Mary, Anno, Vero in Alice. Pogreb bo iz Corriganovega pogreb. zavoda na W. 148 St. in Lorain Avenue v petek dopoldne ob devetih, v cerkev Marijinega Oznanjenja na 4697 W. 130 St. ob desetih, nato na pokopališče.

Mary J. Strauss
Včeraj popoldne je nenadoma doma, na 6120 St. Clair Ave., umrla Mary J. Strauss, stara 58 let, rojena v Clevelandu. Tukaj zapušača moža Martina, hčer Mary Jane, sestre Jeanne Svete, Frances Svete in Mrs. Anne Erste, brate Johna Svete, Josepha Svete in Louisa Svete. Bila je članica Commrades št. 566 SN-PJ. Pogreb bo v petek ob devetih dopoldne iz Zakrajskovega pogrebnege zavoda v cerkev sv. Vida ob 9.30, nato na pokopališče Kalvarija. Truplo bo položeno na mrtvaški oder danes popoldne ob petih.

Frank J. Boldin
Včeraj je umrl v Domu sv. Družine za bolne na raku 57 let stari Frank J. Boldin, med prijatelji znan kot "Horse", rojen v Clevelandu, mož Flo, roj. Aucip, očiin Kennetha, brat Mrs. Jane Paternie, Mrs. Eli (Frances) Kordick, Tonyja in Josepha Boldina. Dokler je bil zaposlen, je bil voznik tovornjakov pri Cleveland Transfer Co. Bil je veteran druge svetovne vojne in član Društva sv. Katarine št. 29. Zahodne Slov. Zveze. Pogreb bo iz Grdinovega pogreb. zavoda na Lake Shore Blvd. v petek ob 8.45, v cerkev sv. Križa ob 9.30, nato na Kalvarijo.

Geologi bodo začeli v Kanadi iskati zlato

JOHANNESBURG, Juž. Af. — Juž. Afrika pridobiva sedaj 70% vsega zlata, toda njeni rudniki se bližajo izčrpanosti. Že l. 1972 bo proizvodnja začela hitro padati. Zato iščejo velike rudarske družbe druge dežele, kjer bi poskusile svojo srečo, z

Na Severni Vietnam le padajo tudi bombe za pokončevanje mošva

Združene države so priznale, da uporabljajo pri svojih napadih na cilje v Severnem Vietnamu tudi posebne bombe proti moštvu.

SAIGON, J. Viet. — Ameriške vojaške oblasti v Vietnamu so zatrjevale, da so ameriški letalski napadi omejeni v Severnem Vietnamu na vojaške objekte, ne pa na vojaško moštvo, kaj šele na civilno prebivalstvo. Sedaj so priznale, da pri napadih na vojaške cilje uporabljajo tudi posebne "protimoštvene" bombe, ki so učinkovite zlasti pri napadih na radarske naprave, protiletalsko obrambo, pa tudi na vojaške kolone in vojaštvo, ki je nagetano na važnih križiščih in pred prelazi.

Te bombe so dejansko neke vrste kangle ali bobni, v katerih je naloženih 800 malih bomb s povprečno močjo ročnih bomb. Te kangle so urejene tako, da zračni pritisk v njih požene male bombe daleč naokoli, še predno te eksplodirajo. Učinek take "protimoštvene" bombe je enak učinku eksplozije 800 ročnih bomb. Mali drobci teh bomb uničijo ali poškodujejo vse, kar dosežejo, pa naj bodo to ljudje, radarske naprave ali pa le gume na prevoznih sredstvih.

Ameriške letalske sile imajo nalogo varovati civilno prebivalstvo, kolikor se le da. Severno-vietnamsko vojaško vodstvo je to izrabilo in postavlja protiletalske baterije v sredo vasi in naselij. Amerikanci so to nekaj časa gledali, ko pa so jim postale take protiletalske baterije le preveč nadležne, so jih pa uničili neoziraje se na to, da je bilo pri tem prizadeto tudi civilno prebivalstvo.

odpiranjem novih zlatih rudnikov. Največ izgledov je po mnenju geologov v srednji Kanadi. Zato je Rudarska zbornica v Johannesburgu stopila v zvezo z univerzo v Montrealu in ji predlagala skupna strokovna preiskavanja tistega dela Kanade, kjer so znaki, ki utemeljujejo upanje, da ležijo pod zemljo zlati zakladi.

Vietnamski komunisti postajajo zmeraj bolj nasilni

SAIGON, J. Viet. — Naš poslanik H. C. Lodge bo šel kmalu iz Saigona, zato ima sedaj možnost, da govori nekaj več in da ne skriva resnice za dvomnimi besedami. V svojem zadnjem razgovoru z časnikarji je na primer priznal, da je trenutno glavna ameriška bolečina ne morda vojskovanje v državi, ampak nasilnost rdečih teroristov. Trdil je, da bi bilo državljanske vojne kmalu konec, ako bi se protikomunistom posrečilo, da strejo vodstvo teroristov. Teroristi so sicer na videz civilisti, v resnici so pa podvrženi še strožji disciplini kot vojaki. To je tudi potrebno, kajti njihove akcije so velikokrat veliko bolj tvegane kot vojaški spopadi.

Se lanske leto so teroristi napadli največ le krajevne in mestne javne uprave in uradnike, ki so v njih zaposleni. Ko so se pojavile prve tako imenovane pacifikacijske družine, so jih teroristi naravno začeli takoj napadati in moriti, vendar pa pri tem niso bili preveč aktivni. Vsega skupaj je bilo lani le 20 organiziranih terorističnih napadov na pacifikacijske družine, pri čemur je bilo samo v marcu nad 200 smrtnih žrtev. Žrtev je zato toliko, ker so postali teroristi zmeraj bolj divji in brezobzirni. Ne ubijajo samo svojih nasprotnikov, jih pred smrtjo še mučijo. Zasedujejo pri tem dvojen namen. Na eni strani se znebijo članov pacifikacijskih družin, na drugi strani pa napodijo strah v kosti vseh domačinov, in ne samo pacifikacijskih družin.

Žal imajo teroristi pri tem že nekaj uspeha. Kandidatov za pacifikacijsko delo je zmeraj manj, v taborih, kjer se vzgajajo bodoči člani pacifikacijskih družin, je zmeraj

Republikanci napravili svoj načrt za povišanja v okviru Social Security

WASHINGTON, D.C. — Odbor republikanskih kongresnikov za koordinacijo je sestavil svoj načrt o spremembah pokojninskega sistema Social Security. Načrt pristaja na Johnsonov predlog, naj bodo pokojnine povišane z veljavnostjo od 1. januarja, toda o načinu povišanja se pa ne strinja z njim.

Zahteva, da naj plača povišanje splošni federalni proračun in ne posebni dodatni prispevki zavarovancev. Ugovarja tudi ideji, da bi davkoplačevalci s 65 let in več izgubili pravico do dvojne obitne postavke po \$600. Je proti ideji, da bi bile pokojnine podvržene plačevanju dohodnine. Zato pa naj bi upokojenci imeli pravico, da odbijejo pri davkih vse zdravniške stroške neglede na njihovo višino.

Poročilo o teh sklepih žal ne navaja, odkod je dobilo podatke, da administracija misli na take spremembe v starostnem zavarovanju kot na primer brisanje dvojne obitne postavke in plačevanje dohodnine za pokojninske prejemke.

Vsekakor se vidi iz republikanskega stališča, da bo v Millsovem odboru dosti debate o predlogu za zvišanje pokojnin; pri tem pa niti ne vemo, kdaj bo to vprašanje prišlo na vrsto.

Vietnamska vojna melje demokratsko solidarnost

PRINCETON, N.J. — Gallupov zavod je dognal, da komaj 39% demokratov odobrava Johnsonovo politiko v Vietnamu, dočim jo 38% kritizira, ostali nimajo svojega mnenja. Glavni razlog v tem razmerju nasprotnih mnenj bo najbrž te tičal v tem, da je verodostojnost Johnsonove administracije prišla na slab glas.

Kar 55% demokratov misli, da demokratska administracija ne poroča zmeraj čiste resnice, dočim vanjo verjame le 32%. Če pa dodamo še republikance, ki so bili vprašani, pa dobimo za Johnsona porazne odstotke: v njegovo verodostojnost veruje samo 24%, o njej pa dvomi kar 65%.

— Melone goje za prodajo v 22 državah Unije.

AVTOPREVOZNE DRUŽBE IN UNIJA SO SE SPORAZUMELE

Sinoči je bil s posredovanjem zvezne vlade dosežen sporazum o novi triletni kolektivni delovni pogodbi med zastopniki avtoprevoznih podjetij in unijo transportnega delavstva. Obe strani sta izjavili, da bo promet v nekaj urah stekel in bo v kratkem obnovljen v rednem obsegu.

WASHINGTON, D.C. — Posredovalci zvezne vlade, zastopniki Unije prevoznega delavstva in zastopniki Zveze avtoprevoznih podjetij so sinoči skupno objavili, da je bil dosežen sporazum o novi triletni kolektivni pogodbi med Zvezo avtoprevoznih podjetij in Unijo prevoznega delavstva. Sporazum morata obe strani odobriti, vendar bodo promet po možnostih takoj obnovili. Zveza podjetij je sporazum nekaj ur kasneje odobrila, zastopnik Unije pa je izjavil, da ta ne bo čakala na odobritev članstva, ampak bo takoj pozvala delavstvo nazaj na delo. Danes zjutraj je bil promet avtoprevoznih podjetij že delno obnovljen.

Sporazum je končal ustavev dobrega dela tovornega avtomobilskega prometa, saj je v zvezi avtoprevoznih podjetij okoli 65% te gospodarske panoge. Ko je Unija prevoznega delavstva začela par "divjih štrajkov", je Zveza podjetij enostavno ustavila obrat vseh včlanjenih podjetij in izjavila, da ga ne bo obnovila, dokler ne pride do sporazuma ali dokler Unija ne da pismenega zagotovila, da ne bo prišlo do novih "divjih štrajkov".

Zvezna vlada zagrozila s Taft-Hartleyjevim zakonom

WASHINGTON, D.C. — Joseph A. Califano, predsednikov pomočnik, je v ponedeljek na konferenci v Beli hiši namignil, da bo zvezna vlada verjetno uporabila določila Taft-Hartleyjevega zakona, če ne bo prišlo do sporazuma med zvezo avtoprevoznih podjetij in unijo transportnega delavstva. Ko je namreč unija začela štrajk pri nekaterih prevoznih podjetjih, je zveza prevoznikov enostavno ustavila obrat vseh podjetij, kot je to v naprej zagrozila.

Ustavitev avtomobilskega prevažanja je povzročila zastoj v prenekaterih podjetjih. Tako je znana družba Zenith v Chicagu, ki izdeluje televizorje in radio sprejemnike, enostavno ustavila obrat v vseh svojih 7 tovarnah in poslala 10.000 delavcev domov.

Zadnje vesti

WASHINGTON, D.C. — Kongres je včeraj sprejel z veliko večino resolucijo, s katero je za naslednjih 20 dni prepovedan železniški štrajk, ki je bil določen za jutri zjutraj. Ustavil bi do 95% celotnega železniskega prometa v deželi. V Kongresu odobreni zakonski predlog so z letalom poslali v Punta del Este predsedniku Johnsonu v podpis. Ta je povedal jasno, da štrajka na železnicah ne bo dovolil, ker bi to škodovalo celotnemu gospodarstvu dežele in otežilo vojni napor.

NEW YORK, N.Y. — A. C. Powell je pri včerajšnjih posebnih volitvah v Kongres sicer dobil 84% vseh oddanih glasov, toda udeležba je bila sorazmerno skromna. V novembo je glasovalo zanj 45.000 volivcev v Harlemu, tokrat pa le 28.000. Kongres bo moral sedaj znova razpravljati o tem, ali Powella sprejme v svojo sredo ali ne. Zadnjič ga je izključil zaradi zlorabljenega kongresnih finančnih sredstev in nepokorščine sodišču v New Yorku.

WASHINGTON, D.C. — Včeraj je prišla iz vladnih krogov vest, da je moralo priti do povečanja sovjetske pomoči Severnemu Vietnamu v njegove vojne napore. Po tem poročilu je bil dosežen med Sovjetijo, Kitajsko in Severnim Vietnamom sporazum o prevozu vojnih potrebščin preko Kitajske v Vietnam. Vietnamci baje prevzemajo sedaj ruske pošiljke na rusko-kitajski meji in jih nato spremljajo sami preko Kitajske v Vietnam. Preje so to nalogo vršili Rusi, ki pa so bili pri tem izpostavljeni vsemu močnemu nadlegovanju od strani sovražnih Kitajcev.

ALŽIR, Al. — Sinoči se je ponesrečilo potniško letalo DC4 nad južnim delom dežele, pri čemer je bilo mrtvih 35 potnikov.

LONDON, Vel. Brit. — Finančni minister je včeraj predložil nov proračun in pri tem objavil, da bodo gospodarski ukrepi uvedeni v lanskem juliju, ko se je narodno gospodarstvo znašlo v hudi krizi, ostali v veljavi vse letošnje leto. Ti ukrepi so dosegli, kar so od njih pričakovali. Minister je napovedal, da bo Velika Britanija plačala 2. decembra letos 818 milijonov dolga Mednarodnemu monetarnemu skladu in 78 milijonov Švici. Namesto primanjkljaja v zunanji plačilni bilanci je stopil sedaj prebitok.

Iz Clevelanda in okolice

Srebrna poroka—
Mr. in Mrs. Jack Debevec (preje Jennie Kovacic), 1650 W. 6 St., Ashtabula, Ohio, bosta v ponedeljek, 17. aprila, praznovala 25-letnico poroke sredi svojih 11 otrok in 3 vnukov. Čestitamo in jima želimo še mnogo let zdravlja in zadovoljstva!

Peta obletnica—
Včeraj je minilo pet let od smrti Frances Abram in ne le tri, kot je v spominski osmrtnici bilo na enem mestu napak navedeno.

Zadušnica—
Jutri ob 7.30 bo v cerkvi sv. Vida sv. maša za pok. staff sgt. Henryja J. Streinerja ob 22. obletnici smrti.

Prva ladja z Atlantika—
Včeraj je priplula v clevelandsko pristanišče prva ladja z Atlantika v letošnjem letu. Bil je to švedski tovornjak Birgit Ragne. Prihod ladje in njeno moštvo je prišel pozdravit v pristanišče župan R. S. Locher.

Velik porast vojnih naročil—
Na področju Velikega Clevelanda so naročila za oborožene sile v preteklem letu narasla za 122% na skupno \$276.600.000. Kongr. C. Vanik je včeraj svaril tukajšnjo industrijo, naj se pripravi na čas, ko teh naročil ne bo več ali pa veliko manjša.

Sola zažgana—
Preiskava je dognala, da je bil ogenj v Gidding osnovni šoli preteklo nedeljo podtaknjen. Sola na 2250 E. 71 St. je uničena in jo ne bo mogoče obnoviti pred enim letom. Škoda je ocenjena na četrto milijona, toda nove šole ne bo mogoče zgraditi za manj kot milijon dolarjev. Okoli tisoč učencev te šole je bilo razmeščenih po raznih drugih šolah in najetih učilnicah.

Poseben davek
Severna Karolina je leta 1860 naložila poseben davek na harpe, klobuke iz bobrove kože, na palice z zlatimi glavami, na ure in na politikaše.

vernemu Vietnamu v njegovem vojnem naporu. Po tem poročilu je bil dosežen med Sovjetijo, Kitajsko in Severnim Vietnamom sporazum o prevozu vojnih potrebščin preko Kitajske v Vietnam. Vietnamci baje prevzemajo sedaj ruske pošiljke na rusko-kitajski meji in jih nato spremljajo sami preko Kitajske v Vietnam. Preje so to nalogo vršili Rusi, ki pa so bili pri tem izpostavljeni vsemu močnemu nadlegovanju od strani sovražnih Kitajcev.

ALŽIR, Al. — Sinoči se je ponesrečilo potniško letalo DC4 nad južnim delom dežele, pri čemer je bilo mrtvih 35 potnikov.

LONDON, Vel. Brit. — Finančni minister je včeraj predložil nov proračun in pri tem objavil, da bodo gospodarski ukrepi uvedeni v lanskem juliju, ko se je narodno gospodarstvo znašlo v hudi krizi, ostali v veljavi vse letošnje leto. Ti ukrepi so dosegli, kar so od njih pričakovali. Minister je napovedal, da bo Velika Britanija plačala 2. decembra letos 818 milijonov dolga Mednarodnemu monetarnemu skladu in 78 milijonov Švici. Namesto primanjkljaja v zunanji plačilni bilanci je stopil sedaj prebitok.

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave. — Henderson 1-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Manager and Editor: Mary Debevec

NABOČNINA:

Za Združene države:

\$16.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece

Za Kanado in dežele izven Združenih držav:

\$18.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 mesece

Petkova izdaja \$5.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$16.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$18.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months

Friday edition \$5.00 for one year

Second Class postage paid at Cleveland, Ohio

No. 72

No. 72 Weds., April 12, 1967

Johnson in Punta del Este

Sestanek na vrhovih za Latinsko Ameriko se bo vršil 12.-14. aprila v Punta del Este v Urugvaju. Udeležili se ga bodo vodilni politiki vseh držav članic OAD, med njimi bo tudi predsednik Johnson. Sestanek je bil že dolgo časa napovedan, pravi načrt zanj je bil pa napravljen šele pred par meseci na sestanku OAD zunanjih ministrov v Buenos Airesu. Na sestanku bo dnevni red obsegal šest točk, kar je kar dosti za par dni zasedanja. Zato je verjetno, da bodo debate o posameznih predmetih kratke, resolucije o njih pa sestavljene že davno prej.

Johnson smatra svojo udeležbo na sestanku za nekaj resnega, zato se nanjo dalj časa temeljito pripravljal. Najprej je naročil svojim sodelavcem, da so mu sestavili šest obširnih razprav, po eno za vsako točko dnevnega reda. Vprašanje pa je, ali jih bo sploh utegnil prebrati. Kaj pa, ako bi ostali udeleženci tudi prišli na sestanek s takimi referati? V tem slučaju bi imeli pred seboj naš to poročil; le komu bi padlo v glavo, da bi jih začel brati? Verjetno bodo služile samo za pomoček, kadar bo navadna politična in diplomatska zgovornost opešala radi pomanjkanja gradiva za debato.

Johnson se ni zadovoljil samo z zbiranjem razprav o političnih in diplomatskih problemih. Vpregel je svojo propagando, da dela rekamo za sestanek, obenem pa tudi pove že naprej vsem udeležencem, kaj želi Amerika od sestanka in koliko more zanj žrtvovati. Hotel si je tudi zagotoviti simpatije tistih diplomatov Latinske Amerike, ki bodo verjetno tiste dni v Punta del Este. Zato jih je povabil na izlet na svojo farmo — in seveda tudi njihove žene —, da se osebno seznani z njimi in jim proda svoje poglede na našo politiko do Latinske Amerike. Tako so diplomatje iz Latinske Amerike uživali gostoljubnost našega predsednika, obenem pa so tu lahko prebirali izjave Johnsonovih sodelavcev, kaj vse lahko pričakujejo od Amerike in česa ne.

Težko je reči, kateri predmet bo najvažnejši v debati v Punta del Este.

Mnogo bo govorjenja o skupnem trgu za vso Latinsko Ameriko. Le optimisti pa lahko upajo, da bo iz te moke kmalu kaj kruha. Skupni trg pomeni namreč premoč gospodarsko nekaterih velikih držav Latinske Amerike, kot so Argentina, Brazilija, Venezuela in Mehika nad ostalimi članicami te kombinacije. Pomeni zgubo carinskih dohodkov, ki so navadno hrbtenica marsikaterega državnega proračuna v Latinski Ameriki. Pomeni tudi novo denarno in kreditno politiko, novo industrijsko in poljedelsko politiko itd. Večina držav bi se namreč veliko bolj vtopila v skupni trg, kot so se na primer Belgija, Nizozemska ali Luksemburg v evropski EGS. Vsaka država se bo hotela zavaruovati pred tako bodočnostjo in ne bo brez koncesij pristala na delni gospodarski samomor. Da se očetje ideje o latinskem EGS tega tudi zavedajo, so priznali s tem, da so napovedali, da bi organizacija take gospodarske skupnosti trajala najmanj 10-15 let in da bi se mogla začeti šele leta 1970.

Na sestanku bo seveda veliko govorjenja tudi o kapitalu, ki je potreben za gospodarski, socialni, prometni in kulturni napredek Latinske Amerike. Johnson si je že varoval hrbet pred prevelikimi napadi na našo federalno blagajno. Najprej si je izposloval od Kongresa le \$1.5 bilijon kot petletni dodatek k dosedanjemu bilijonu, ki naj ga Latinska Amerika dobi vsako leto do l. 1972. Johnsonovi sodelavci stalno poudarjajo načelo, da si Latinska Amerika mora sama pomagati na noge in da naj našo pomoč smatra res le kot dodaten prispevek. Diplomacije iz Latinske Amerike so pa tudi že povedali, da so razočarani nad tako majhno vsoto. Verjetno bodo skušali iztisniti iz Johnsona še kaj več.

Kočljivo vprašanje bo tudi nakup orožja. Naša diplomacija stoji na stališču, da Latinski Ameriki ne grozi od nikoder nobena vojna nevarnost. Ako jo je kje kaj, jo lahko rodijo le spori med državami Latinske Amerike samimi. Zato bi se članice OAD lahko zadovoljile le s simbolično narodno obrambo. OAD članice so seveda drugih misli. Pa se vsaj ne bodo mogle sklicevati na komunistično nevarnost. Resda se Castro jezi, ker ga ni na sestanku in je kot nalašč naročil svojim terencem in partizanom, kar jih ima v posameznih OAD državah, naj začno rogoviliti. Zato dobivamo zadnje tedne toliko poročil o pojavih partizanov sedaj v eni, sedaj v drugi državi OAD. Nikjer pa niso partizani taka sila, da bi lahko napravila poskus za upor. Zato je verjetno, da sestanek v Punta del Este ne bo prilika za dodatno oboroževanje držav OAD.

Za Johnsona bo sestanek imel velik osebni pomen. Bo lahko osebno govoril z državnimi voditelji in jim lahko povedal marsikaj, kar ne gre rado na papir. Posebno nekateri diktatorji bodo lahko od Johnsona slišali kar naravnost,

zakaj se naša dežela tako poteguje za svobodno politične režime. Amerika ima z diktaturami večje sitnosti in več stroškov kot s svobodnimi državami. Še posebej v Latinski Ameriki je pa življenje pokazalo, da so svobodni režimi odpornejši proti komunističnim intrigam kot diktature. Nekateri generali, ki bodo na sestanku, bodo sicer slabe volje. Pa je vendarle bolje zanje, ako slišijo kar naravnost iz Johnsonovih ust, da Amerika jemlje boj za svobodo zares, akoravno velikokrat obesi nanj tudi vse polno drugih ciljev, ki niso ravno zmeraj vzgledni.

Johnson je hotel vpreči tudi Kongres, naj podpre njegovo politiko v Latinski Ameriki. Se mu je to le deloma posrečilo. Predstavniki dom ni lovil pik, pač pa jih je senat na Fulbrightovo pobudo. Mislimo, da bi si bil to delo lahko prihranil. Saj v kongresno resolucijo res ni treba vnašati idej, ki jih naša javnost še ni obravnavala. Mislimo, da bi bilo bolje, ako bi senat bolj vpošteval to, kar je sklenila zadnja konferenca OAD zunanjih ministrov v Buenos Airesu. Med duhom teh sklepov in duhom kongresne resolucije res ne sme biti razlike. Ako bi bila, bi Johnsonu sploh ne kazalo iti na sestanek, saj ne bi mogel jahati kar na dveh konjih.

BESEDA IZ NARODA

Zbor Korotan vabi

CLEVELAND, O. — "Nazadnje mu je ostalo polno perisice lepote. Razsulo jo je na vse štiri strani: od štajerskih gor do strme tržaške obale ter od Triglavu do Gorjancev in rek: Veseli ljudje bodo živeli tod; pesem bo njih jezik in njih jezik bo vriskanje. Kakor je rekel, tako se je zgodilo. Božja setev je pognala kal in je rodila — zrastle so nebesa pod Triglavom." (Ivan Cankar)

Daleč od nebes pod Triglavom smo se znašli, vendar smo še isti rod, veseli ljudje. V primeri o stalimi narodi v Združenih državah nas je le mala peščica in več ali manj si prizadevamo ohraniti nekaj naših narodnih običajev, naš slovenski jezik, našo pesem, dokler nam bo mogoče. Pevski zbor Korotan je ena izmed skupin, ki si že leta prizadeva ohraniti slovensko pesem. Ob različnih priložnostih jo prepeva v razvedrilo in veselje.

Zadnja leta je zbor preživel par težkih preizkušenj. Kruta smrt je izrgala iz naše srede našega nadarjenega pevovodjo g. prof. L. Lempla. Pa je Bog naš narod obdaril z mnogimi talenti in med njimi smo našli novega pevovodjo g. inž. Frančka Gorenška. Prijazno se je odzval našemu vabilu in spretno izbral prijeten program za koncert, ki se vrši še to soboto, 15. aprila, v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Avenue. Z veliko vne- mo pripravila zbor za koncert. Korotan prisrčno vabi vse Slovence, ki jim je drag slovenski jezik in prijetna slovenska pesem.

Opevali bomo našo domovino Slovenijo, naš Korotan, nagelj in rožmarin, naše planine in naše morje, sonce, luno in zvezde in tudi Stvarnika, ki je ustvaril nebesa pod Triglavom.

Mary Sekne

V hvaležni spomin pok. Frančiški Grilj

EUCLID, O. — Na cvetno soboto smo spremili k večnemu počitku Mrs. Frančiško Grilj. Pogrebna sv. maša je bila z leviti v cerkvi Marije Vnebovzete. Med sv. mašo je prejelo sv. obhajilo poleg domačih tudi veliko prijateljev.

Ko sem podpisani prišel l. 1949 s svojo družino k našim sponzorjem Mr. in Mrs. Antonu Šuštar na Lindbergh v Euclidu, smo takoj videli, da radi premajhnega prostora pri njih ne moremo ostati. Onadva sta imela tudi veliko skrb radi nas in sta naprosila svojo sorodnico pok. Frančiško, katera nas je iz usmiljenja sprejela pod svojo streho, dokler bi ne mogli dobiti pravega stanovanja. Pri njej smo ostali tri mesece, prvi mesec brezplačno.

Težko je bilo to za njo in za nas, ker smo imeli le eno spalnico in skupno kuhinjo, vendar sem se tam zelo srečnega poču-

til, ker smo si imeli Moravčani veliko povedati iz svojih doživljajev iz prejšnjih časov. Najlepše pa je bilo, ker smo bili vsi enih misli, da smo vsak večer skupno molili sv. rožni venec.

Pokojna Frančiška se je poročila l. 1913 z Janezom Grilj iz Velike vasi v župniji Moravče in sta še isto leto odšla v to deželo.

Težko mi je, ker sem se radi svojih skrbí premalo zanimal za njeno življenje, vem pa tole:

V času depresije je bilo težko, vendar ker sta bila oba skrbna, niso stradali. Leta 1942 sta izplačala hišo v Collinwoodu vupanju, da bo potem lažje življenje, pa se je spremenilo v hujske. Kakor sem slišal, je njen pokojni mož popravil v tovarni velik stroj. Po pomoti ga je delavec, ki je delal na omenjenem stroju, sprožil in je Janeza jermen zagabil s tako silo, da je bil takoj mrtev in tako raztrgan, da ga niso preje pokazali, dokler ga ni pogrebniš pravil malo skupaj. Vsak si lahko misli, kako je bila tako nenadna smrt moža in očeta štirih hčera težka za vse.

Pokojni Janez je bil veren in vnet delavec pri fari Marije Vnebovzete. Z nenadno njegovo smrtjo je čustvoval tudi takratni župnik pok. msgr. Vitus Hribar in je od svoje strani opravil slovesen pogreb s tremi duhovniki. V istem času pa je bil v tej fari kot kaplan sedanji župnik pri Sv. Kristini č. g. Čelesnik in je izrekel veliko tolažilnih besed ob tako nenadni smrti njenega moža.

Ker je pok. Frančiška zadnja let živela pri svojih poročenih hčerkah, katere spadajo v farno sv. Kristine, so se iz te fare vsi trije č. g. duhovniki udeležili njene pogrebne sv. maše. Od Sv. Vida pa tamkajšnji kaplan č. g. Cimperman.

Pokojna Frančiška je kakor preje tudi po moževi smrti z besedo in zgledom lepo vzgajala svoje hčerke in jim želela poleg telesne še bolj duhovno srečo. Ob izgubi skrbne matere je bilo hčerkam v veliko tolažbo, ker je bila tako lepo pripravljena na smrt.

Pokojna Frančiška je spoznala pomen človeškega življenja, saj je vsak dan, dokler je mogla hoditi, šla k sv. maši in je vsaki-krat tudi pristopila k obhajilni mizi, kjer je dobila srečo in veselje v taki meri, da ga še ni in ga ne bo nobeden dobil v posvetnih zabavah.

Skušajmo jo posnemati, posebno kdor ima čas, ker le tako bomo najbolj srečni! Prav je, če večkrat pomislimo, da je pri našem pogrebniku že tudi za nas pripravljen Cadillac, kateri nas bo mogoče kmalu, enkrat pa gotovo peljal k večnemu počitku.

Frančiška, želimo ti večni mir, nam pa ostaneš v trajnem, hvaležnem spominu!

Vincenc Povirk

— Nekateri sončne pege imajo do 50,000 milj premera.

Spomini na pirhe

EL CERRITO, Calif. — Nedavno — prav pred Velikim tednom me je prijatelj vprašal, če berem Ameriško Domovino. "Seveda" — skoro vsako, pa navadno šele zvečer v postelji, ker čez dan res nimam časa. Zakaj pa to vprašujete?" — "Res, ker zanima me, kdo je dopisnik kolone v Ameriški Domovini." "Z Otoka — Rojak iz Velike Britanije." — "Seveda vem ter ga olo poznam Petra Selaka. Midva sva stara znanca. Ko sem le kratko dobo kaplanoval v Št. Petru pri Novem mestu, je bil zelo delaven član tamkajšnjega Prosvetnega društva in Fantovske Marijine družbe in kot izobren pevec tudi član cerkvenega pevskega zbora. Na njem imate lep vzgled in otipljiv dokaz, kako so katoliška društva vzgajala svoje člane. Peter Selak izhaja iz dobre, krščanske, kmečke in vinogradniške družine, menda je bilo sedem otrok. Ima le domačinsko šolo in pa eno leto Zadrugne šole v Ljubljani; veliko je čital in se tako tudi sam izobraževal. In kot sami vidite, je izvrsten dopisnik z odličnim spominom ter z velikim obzorjem. Kot zaveden Slovenec je tudi on doprinesel nemalo žrtv svojega katoliškega prepričanja. In kot žrtev "komunistične svobode" je tudi on moral v svet s trebuhom za kruhom. Zaneslo ga je na "Otok" — Veliko Britanijo, kjer si kot izurjen rudar služi svoj kruh. Je še "fant od fare" ter si tako še lažje, daleč od rodne zemlje vzbuja spomine na lepe čase — zlasti ob praznikih, — pa tudi čitateljem Ameriške Domovine zelo zanimivo vzbuja spomine na vesele in žalostne dni, na prazniške običaje, za katere bi bilo res prav škoda, če bi šli v pozabo." — "Slišite, gospodu Petru Selaku vsa čast in spoštovanje; njegovi dopisi so res lepi in zanimivi," mi je rekel prijatelj; in jaz se strinjam z njim.

Vsa tega dopisa v Ameriški Domovini pod "Rojak iz Velike Britanije" ali "Z Otoka" s podpisom P.S. sem vedno vesel. V zadnjem mi je napravil lep poklon za moje kaplanovanje v njegovi rojstni fari ter mi je vzbudil nekaj spominov, s katerimi naj v naslednjem nadaljujem.

V Sodražici in Višnji gori

Ko sem bil koncem leta 1932 nastavljen za kaplana v Št. Peter pri Novem mestu, nisem bil nastavitve nič kaj vesel. Prva kaplanska služba je bila v Sodražici pri Ribnici; težka služba,

Tamburaši z Duquesne univerze bodo nastopili v Clevelandu

CLEVELAND, O. — Po vsej deželi znani tamburaši Duquesne univerze v Pittsburghu bodo letos zopet nastopili v Clevelandu. Njihov koncert bo v Public Music Hall v nedeljo, 16. aprila, ob treh popoldne. To bo zborov 30. zaporedni nastop v našem mestu.

Zbor sestavlja 27 nadarjenih ljudskih umetnikov, ki se trudijo, da bi ohranili slovansko kulturno tradicijo v Ameriki. Svoje ime so vzeli od tamburice, glasbenega instrumenta, ki ga uporabljajo.

Vstopnice za koncert so na razpolago v Burrows trgovinah. Podružnica št. 859 HBZ, pod katere pokroviteljstvom se koncert vrši, nudi letos prvič posebne dijaške vstopnice po \$1. Dobiti jih je mogoče le za skupine z najmanj 10 osebami. Na vsakih 10 dijaških vstopnic je ena prostata za spremljevalca skupine. Kdor želi vstopnice, lahko kliče g. Shimraka v Home Federal Savings od 9. dop. do 4. pop. vse do petka na 226-0510, zvečer pa go. James Malone, 832-8707, ali g. J. Petkovic, 831-6018.

fara večinoma v hribih. Župnik je bil dobri duh. svetnik Franc Traven, dober pevec, izvrsten duhovnik, pa žal — več let s polomjenim nogom. In tako sem poleg obilne šole moral jaz upravljati še sosedno farno in tudi šolo na Gori nad Sodražico, kjer so bili skoro celo leto brez lastnega duhovnika. Komaj sem se za silo privadil krajevnega narečja in se razgledal dobro pa fari in okolici, mi je dobri škof dr. Anton B. Jeglič pisal, da me name-rava prestaviti v Višnjo goro; sledil je dekret. Kar težko sem se poslovil od dobrih sodražskih rešetarjev in žlicarjev in obodarjev tam naokrog; saj znana ribniška suha roba je pravzaprav v sodražskem kotlu doma. Z dobrim župnikom sva si bila res dobra; komaj sem ga prepričal, da je premetitev prišla brez moje vednosti. Edino, kar me je vleklo v Višnjo goro, znano po svojem "polžu", je bilo, ker je bilo prav blizu železniške postaje; po dobri uri vožnje si že bil v Ljubljani. Višenjska fara je bila tudi naporna — za kaplana; zopet večinoma vse v hribih, in zelo oddaljenih in visokih. Izmed številnih podružnic jih je kar pet v hribih, kamor sem hodil maševat vsak teden gotovo po dvakrat, v zimskih mesecih v globokem snegu. Ljudska šola je bila v "mestu" V.G., četrt ure hode v hrib od "fare", katera je bila na drugi strani železniške proge. Kot sin gorenjskih ravnin sem si vedno želel priti kam na Gorenjsko. Ko je nenadoma umrl tihi, pa gospodarsko zelo zmogel župnik g. Konrad Tekster — Tržičan po rodu, sem moral upravljati obširno župnijsko poleg zelo močne Hranilnice in Posojilnice same. Naporno je bilo. Po več mesecih ga je nasledil zelo delavni župnik g. Franc Vidmar, ki je prišel iz Tržica pri Mokronogu. Navadno je bilo Nov župnik, kmalu tudi nov kaplan. Midva sva kar dobro orala; proti pričakanju sem bil v senci "višenjskega polža" kar tri leta in pol. Ko mi je župnik pripovedoval o svoji bivši župniji Tržišču sredi vinogradov, med katerimi je dobro poznan "Mal-kovec" z okusnim, res dobrim "dolenjem", sem si želel: le v take kraje naj me ne dajo, kjer je vino doma, čeprav je bil dobri oče poleg kmeta tudi pošten gostilničar. In zgodilo se je vprav nasprotno! Blagi škof dr. Gregorij Rožman me je prestavil v Št. Peter pri Novem mestu, v središče vinogradov v varstvu lepe Trške gore, ki je znana po svojem izbornem vinčku "zama-mna črna iz Kopatov" in po sladki "zlatnini iz Grčevja".

V št. Petru pri Novem mestu

V nič kaj prijetne razmere sem prišel. Izmed dotedanjih kaplanskih služb je bila najtežja! Farna vas prav na robu župnije, katero je obrobila široka Krka, preko katere smo se vozili z brodom — mostu ni bilo — na pomoč bolnikom v sili v sosedno farno Šmihel pri Novem mestu, ki je bil v svojo farno cerkvijo zelo oddaljen. Fara, večji del v hribih in vinogradih, zelo oddaljenih, nad katerimi je čuvala s svojo krasno cerkvijo čudovita Trška gora, katero je bilo treba tudi službeno večkrat obiskovati z mašami ob nedeljah in praznikih, pa tudi med tednom. Prišel sem k dobremu župniku g. Francu Vovku, revež — bil je popolnoma slep, pa zelo izobražen in dober duhovnik. Opravljal je sv. mašo zelo pobožno kar na pamet, s posebnim dovoljenjem vedno isto; le cerkovnik mu je stal ob strani za morebitno pomoč; ob slabem vremenu je maševal kar v župnišču. Čeprav je bil slep, je bil priznan kot dober pridigar ter se je skrbno pripravljaval. Dve služkinji v farovžu sta mu čitale, on je poslušal in ob zelo izbornem spominu je tkal misli ter jih v pridigah lepo

podajal svojim faranom, kateri so ga zelo spoštovali in ljubili.

Nič kaj prijetne razmere niso bile tam takrat. Vseposod je bilo veliko pomanjkanje denarja radi hude denarne krize v državi — "denar je zamrznil". Vino — edini pridelek za prodajo, ni imelo prave cene. Slabe so bile žitne letine. Otroci so pri-našali namesto običajnega koruznega kruha kuhan ali pečen krompir in kostanj. Ko so me vabili dobri ljudje na poskušanje vina, so kar pristavili: "Pridite še nas obiskat, najboljšega vam bomo dali, le kruh prinesite s seboj; pri nas ga imamo samo ob nedeljah." Za sv. mašo so pri-našali grozdje in vino. Pa ker sem imel v farovžu dobro postrežbo za res težko delo, sem kar dobro shajal. Ko sem pripravil prvo igro v Prosvetnem društvu ter oskrbel tudi potrebne kulise, so mi fantje in dekleta — igralci — prinesli kar sodček "črnine" z barvano vžganem napisom na srednji strani: Sladko je vince iz Trške doline. Hočeš-nočeš — moraš — sem se vživel v razmere; le čutil sem, da je bilo delo prenaporno. Vsa šola; farno delo, obiski bolnikov v oddaljenih hribih. Spominjam se, ko sem imel pri Sv. Juriju v Grčevju že ob šestih jutraj sv. mašo in potem k bolniku v res oddaljeno Malo goro, da sem prišel domov v sredi popoldneva — bilo je tam okrog Božiča — tako blaten, da sem šel čistit škornje kar v Krko, in truden, da sem stoji spal. Zgodilo se je, da sem opravljal brevir kar v kuhinji, da je gospodinja Mica — res je bila dobra tudi za mene — pazila, da nisem sredi tudi naporne molitve zadremal. Pa so bile tudi lepe — vesele ure, zlasti ob nedeljah! Bliznja gradova "Otočec" in "Struga" — ko so lastniki prihajali k maši v zakristijo, so vedno vabili na obisk k res odlični kapljici poleg vsega drugaga. Z učiteljstvom — kljub hudemu, večkrat Cerkvi sovražnemu režimu, smo si bili dobri. S šolskim upraviteljem Fr. Kržišnikom sva si bila res prijatelja; z dobro ženo sta imela devet otrok, eden lepši kot drugi; vse sta lepo vzgajala. Vendar sem si želel spremembe, da ne bi postal pijanec, prilike je bilo dovolj. Rad bi prišel kam na Gorenjsko. Pa je zopet prišlo drugače.

Nenadoma sem bil prestavljen iz prave Dolenjske na Kočevsko Dolenjsko — v Ribnico, ki je spadala pod okraj Kočevje. In v dekretu je bila opazka: Službo nastopite čimprej! Ribniški dekan — nepozabni g. Anton Skrbic mi je pa pisal: "Prosim Vas, pridite takoj! Tu pri nas je velika maša pa tudi dobra kaša," kar sem dobro razumel, saj sem poznal trg Ribnico še iz sodražskih časov. Zakaj taka naglica? V Banjaluki, tam daleč med kočevskimi gozdovi, je umrl župnik. Radi velike oddaljenosti od Kočevja in razmer v fari (Nemci — Slovenci) škofija ni imela na razpolago duhovnika za upravitelja vsaj. Edino takratni ribniški kaplan mirni g. Karol Plot, ki je preje kaplanoval v Kočevju, je prišel v pošto. Po dogovoru s škofijo je bil imenovan za naslednika — župnika. In tako je Ribnica imela prazno kaplansko mesto. Bilo je v postnem času. Ribnica je vedno nujno potrebovala dva kaplana. Obilno farno delo poleg zelo razgibanega društvenega dela je duhovnike dobro zaposlilo. Na deski ljudski šoli in deklinski ljudski šoli ter na meščanski in obrtni šoli je poučevalo 23 učnih moči in le dva kaplana s teden-ko vsak po 24 ur! Dekan poleg druge zaposlenosti v šoli ni zahajal.

In tako sem se poslovil od pri-jaznega Št. Petra z nepozabno Trško Goro. Takratni župan Šegula — bivši orožnik, se je oglašil v župnišču: "Gospod kaplan, kar dobro smo shajali in mi je prav žal. Da Vas vsi spoštujemo — Vas smem povabiti na večer-

(Dalje na 3. strani)

Deklica z odprtimi očmi

PIERRE L'ERMITE

Gospod voditelj ugleda teto Cecilijo! Takoj prihiti, da se od nje pristrčno poslovi ter se ji toplo zahvali.

"Bili ste naš angel varuh... naša majka naša majčica... Nikdar ne bodo moji malčki pozabili na Vas!"

Tetka vsa ganjena posluša; pokliče pomorščaka, ki je imel nadzorstvo ladje, ter mu polaga na srce kolonijo in njeno prtljago, zlasti pa naj pazi pri izstopu na kopnem:

"Če pojde vse dobro, Vam obljubim za jutri lepo napitnico!"

Nato se ozre na malčke: "Ubogi moji otroci, v Pornicu voda ne bo dovolj visoka in izstopiti boste morali na Noviel-lardu, kjer baš popravljajo pomol..."

"Nikar jih tako ne ponižujte, tetka... saj vendar niso več otroci... To so že celi možje! Ne bodo, ne, obupali..."

"Ti nimaš prav nič srca!" "Hvala Vam... Zamudila sem spet lepo priliko, da bi se izkazala z molčanjem!"

"Saj vendar dobro veš, da je na Noveillardu morje vselej precej razburkano. Zato tam tudi pomol vedno zelo trpi. Pri izstopu iz ladje meni nič, tebi nič — tvegaš in se zmociš... časih te val kar na lepem od nog do glave zasuje... In otroci naorajo takoj na vlak, tako da se jim prav zlahka primeri, da premočeni prebijejo noč v vozu, in se jim utegne zgoditi, da zbolijo in izgubijo v nekaj urah vse, kar so tekom meseca dni tu pridobili... Gospodična Rolanda, ki bo lepo spala v svoji postelji, pravi temu: seveda, da ni nič! Čeprav je nevarnost tako očitna. Zagotavljam Vas, gospod voditelj, da me to prav resno skrbi... Ne veste, kako me miče, da bi vas pospremila v Portico, kjer poznam gospo Constantinovo, ki je tako spretna v vseh stvareh..."

"Tetka, ali poglej vendar, morje je danes mirno kakor luža." "Tukaj... Ampak veš-li, kakšno bo tam doli, kakor hitro se dvigne veter?"

"Prav lahko si to predstavljam..." je vztrajala Rolanda, ki je bila tistega dne prav posebnostno razpoložena za šalo.

"Seveda!... prav lahko si predstavljaš! Kakor da bi se morje kaj oziralo na to, kar si ti predstavljaš..."

Tedaj je deklica uvidela, da je mnogo boljše, če neha drezati... Napravila je nekaj korakov proti ladji. Roger Maude ni zamudil prilike, približal se ji je, da bi se od nje poslovil:

"Dovolite mi, gospodična, da Vam povem, kako tesno je spojena misel na Vas z vsemi mojimi najlepšimi spomini v času bivanja na tem otoku. Nikoli ne pozabim svoje službe oskrbovanja vode, ki mi je bilo tako prijetno!... na naš izlet v la blancheko opatijo... na našo izvrstno večerjo v "Zavetju"... Odhajam s temi spomini, ki se svetijo na dnu mojega srca in mi bodo luč v pariški prozi."

"Ah... mislila sem, da ljubite samo Pariz!"

"Danes ga ne bom več tako ljubil..."

"Pa zakaj ne?"

"Vi me vprašujete? Vi, gospodična?"

Stala sta drug proti drugemu na pomolu, med modrim nebom in zelenim morjem... In nehoti, gledaje se iz oči v oči, sta se nenadoma začutila pred velikim vprašanjem. Rolanda je stavila svoje vprašanje, ne da bi slutila, kakšen odgovor — na-

ravnost kakor udar meča — jo bo zadel z Rogerjeve strani, ki je bil sam ves razburjen.

Temu vprašanju se je hotela Rolanda izogniti.

Toda Roger Maude je moral odpotovati in ker mu je bila tu dana priložnost, vsaj nekaj slišati, nikakor ni hotel priložnosti zamuditi, zato je ponovil, s poudarkom na vsakem zlogu:

"Vi torej res ne veste, zakaj mi Pariz odslej ne bo več tako ugajal... Zakaj se zdaj bojim, da mi bo tam dolgčas?... da bom osamljen... popolnoma osamljen..."

K sreči je rešila Rolando sirena, ki je tisti hip tako strašno glasno zatulila s svojim hrupnim glasom, da je onemogočila vsak razgovor, in pa še, tetka Cecilija ji je prišla na pomoč — topot vse premalo diplomatična — kajti pristopila je z gospodom voditeljem k njima.

Roger se je moral posloviti in komaj pričeti razgovor z Rolando je bil že končan.

"Gospodična Cecilija," ji je zaklical v uho, da bi ga v tuljenju sirene slišala, "ali smem upati, da se kmalu snidemo v Parizu? To vsaj mi bo lajšalo žalost razstanka!"

Gospod voditelj se je moral — hočeš, nočeš — pridružiti Rogerjevemu vabilu. Stori je to sicer prav ljubeznivo ter tudi na ves glas kričal svoje povabilo. Tetka Cecilija nikakor ni tajila, da ji je neizrekljivo vseh ta dvojna prijaznost, ki daleč presega njene najdražje upe.

Rolanda je v strahu molčala. Toda okoli sebe je živo čutila Rogerjevo ljubezen, ki je na vso moč napadala njeno srce.

Mladenič je ostal ob mostičku. Se nekaj hipov in sirena bo vdrgnil, vtretič zatulila...

Bi je tako iz sebe, da se je njegove nemirnosti nalezla še Rolanda, kar je umljivo tudi iz posebnega razpoloženja, ki ga je zbudil odhod parnika v dekletu, ki je sanjavo in kaj rado podleže kakemu nenavadnemu plivu.

Roger Maude je motril Rolando, kakor da si hoče sleherni potezico njenega obraza zapisati globoko v spomin svojega srca.

Solnce je ožarjalo mladenko. Lasje izpod avbice so jo venčali kakor sijaj iz tenkega zlata; v njenih modrih očeh pod obočkom črnih obrvi se zrcali vse širno morje, proti kateremu sramotljivo gledajo. Sloke rasti, odeta v prilagajoč se platnen "sweater", je izgledala deklica kakor morska nimfa, kakor je bila podobna v la blanchekem gozdu gozdni vili.

Roger Maude je molčal. A v njem je vse govorilo, vse gledalo, vpilo, prosilo.

Ob tem nemem napadu je tudi Rolanda obmolnila.

Naslonjena ob debelo železno verigo pomola, sta ostala sredi množice zopet sama. On si ni upal izpregovoriti, kajti užival je poslednje, najdragocenejše minute počasi, kakor počasi izpije človek poslednje kaplje omamne pijače.

Ona pa je bila vsa vznemirjena od te ljubezni — tako različne od one druge — ki jo je vso objemala, kakor nevidna, a resnična dišava.

V svojem srcu kliče na pomoč sireno, ki ji je že enkrat pomagala in se obotavljala zagnati v zrak svoje drugo odrešilno tuljenje.

(Dalje prihodnjič)

Povejte oglaševalcem, da ste videli njihov oglas v Ameriški Domovini!

Spomini na pirhe

(Nadaljevanje z 2. strani)

jo in še prijatelje pripelje s seboj!" Zahvalil sem se mu in obljubil, da pridem s tremi. V družbi šolskega upravitelja in učitelja Lapajnetja ter organista Nandeta smo šli na predvečer odhoda k županu na večerjo. Družina je bila vsa srečna. V zahvalo, da sem se odzval vabilu, mi je poklonil veliko pletenko — 15 litrov — najboljšo črnino in zjutraj "kapljico" skrbno zapakano tudi izročil. Bilo je na praznik Zalostne Matere Božje, 7. aprila 1933, in fantje so že naložili moje "imetje" na prevozni avto. Ko sem se poslovil od g. župnika, mi je rekel: "Dragi gospod, hvaležen sem Vam za vso pomoč in delo; hvaležen tudi, da ste mi oskrbeli vso pomoč pri novomeških frančiškanih, ko škofija ne more dobiti takojšnjega namestnika. Za Ribnico Vam čestitam — pa Vas ne zavidam, tam bo še večje garanje; želim Vam pa vso srečo!" Skrbna faroška gospodinja Mica mi je izročila velik zavitek prekajenih klobas in več steklenic "res dobrega", saj župnik je imel tudi lastni vinograd z res izbornimi trtami. "Gospod, — mi je segla v roke — to pa naj bo za pirhe!" — "Z Bogom, Št. Peter!"

V družbi dveh fantov smo se zgnatli v kabino, šofer je pognal motor in že smo brzeli po lepi cesti ob zeleni Krki pod Trško Goro, ki se je bliščala v dopoldanskem pomladnem soncu, proti Novemu mestu. Tam sem se poslovil od prijaznih frančiškanov in od dobrega dekana-prošta g. Čerina. Zavozili smo pod Gorjance in po lepi cesti med širimi, ogromnimi kočevskimi gozdovi smo v najlepšem vremenu sredi popoldneva privozili v trg Ribnico.

V Ribnici

"Ribnica, Ribnica, lepa si Ti — mesto bi Ti rekel, pa greh se mi zdi", je zapisal frančiškanski pesnik, ko se je zdravil pri bližnji Novi štifti, božja pot v oskrbi frančiškanov, pa spada pod župnijo Sodražica. Za mene — velika sprememba! Št. Peter pri Novem mestu, čedna pa majhna vasica, Ribnica, mogočen trg. Farna cerkev v št. Petru lepa, snažna, ne tako majhna. Ribniška, dekanijska cerkev mogočna ter impozantna, ena med najlepšimi v škofiji. Ko sem na Cvetno nedeljo stopil na prižnico, sem se kar ustrašil; le sreča, da smo brali Pasijon! Dekan g. Skubic, kot povsod, tudi do kazen strog in natančen, je bil dober in skrben, res prijateljski. Visoko naobražen duhovnik; bil je priznan kot dober pridigar in je bil res odlični govornik z impozantnim nastopom. Pri vseh teh sposobnostih pa poznan po čudovitih dovtipih. Kadar je bil pri dobri volji, je bil tako zabaven, da si je vsakdo želel njegove družbe. Pokojna dr. Korošec in ban Natlačen sta prišla večkrat na obisk, kar si je vsa fara štela v čast. Pred njim so imeli spoštovanje tudi nasprotniki. Poleg skrbnega predstojnika sva imela s kolegom v marsičem dobrega učitelja, to ne z besedo, pač pa z vzgledom in dejanjem. Takoj ob prihodu sem se zavedal, da bo treba pošteno poprijeti. Spovedovanje na soboto pred Cvetno nedeljo je bilo kot ob misijonu. Pri kosilu v nedeljo je g. dekan omenil, da sem z glasom kar dobro obvladal cerkev ter dostavil: "Da Vas ljudje, tudi oni, kateri poredkoma pridejo cerkev pogledat odnostraj, spoznajo — boste pa še na Veliki petek pridigali. Ljudje bodo veseli spremembe." No — sem si mislil, v ponedeljek in torek zgodaj zjutraj v spovednico in isto tudi zvečer pozno v noč. Čez dan v šolo, tam vse novo — otroci, učiteljstvo in prostori; obredi Velikega tedna pri dekanu, ki je znan po točnosti obredov, in povrh vsega še pridigo na Veliki petek!

Po takratnih običajih smo opravljali vse obrede Velikega petka že dopoldne; Pasijon po sv. Janezu smo celo peli. Dekan je pel besede Gospodove, jaz sem pel besedilo in opis dogodkov, kolega g. Franc Fister pa besede nastopajočih oseb v Pasijonu. Popoldne smo slovesno prepevali tudi brevir — nad eno uro. In proti večeru je bila skupna pobožnost vse fare s pridigo is s primernimi molitvami pred Jezusom v Presv. Rešnjem Telesu v božjem grobu. Ves dan so pa ljudje, zlasti matere z otroci in starejši iz oddaljenih vasi, prihajali na obisk Križanega — "Bohka kušnit", so rekli. Precej ljudi, zlasti "purgarji — tržani-meščani", so videli cerkev od znotraj le na Veliki petek. Na dan se je pa vsakdo potrudil ter se udeležil večerne pobožnosti in se tako poklonil Križanemu. Bilo je proti peti uri popoldne, ko so se ljudje začeli zgrinjati okrog cerkve, katera je — ogromna s prostorom in z glavnim korom ter dvema postranskima galerijama — kar požirala. Ljudje so se drenjali pred obhajilno mizo, da poljubijo Križanega ter po končani pobožnosti lahkoj tako odidejo domov. Zlasti ženske so bile kar vsiljive, jih je pač čakalo doma še delo z večerjo in priprava "žegna" za blagoslov na Veliko soboto. Zaskrbljen sem pogledal po cerkvi, ki je bila zasedena in napolnjena v vsakem kotičku. Po kratkem uvodu o pomenu Velikega petka, najbolj žalostna obletnica, kar jih pozna zgodovina, je pevski zbor — po dogovoru — lepo zapel pretresljivo "Daj mi Jezus, da žalujem — smrt, trpljenje objokujem..." Mežnar je prigovarjal ljudem, naj se umaknejo in nadaljujejo po pobožnosti s poljubom Križanega. Tedaj je pa zahreščalo. Bobkova Marjanca, majhna in obilna, se je kleče sklonila vprav za poljub, pa jo je nekdo nehote porinil v gneči in se je zgrudila preko Križanega. Lepo umetniško delo je bilo; pa koliko let je bil križ star tudi dekan kot spreten zgodovinar ni vedel. Morda več kot sto let; saj je Ribnica za svojih časov tam obhajala 900-letnico kot župnija. Uboga Marjanca, čimbolj se je izmikala — tembolj je hreščalo. Črviv les je mahoma postal le nekaj tresk. Kar primeri — je dekan naročil mežnarju Jožetu: "Pojdi tja ter znosi tiste okleške v zakristijo." Čudo — le glava Gospodova s trnjevo krono je bila pa cela. Jaz sem v nerovni opazoval žalosten pa smešen prizor. Le dobro, da je peta žalostinka imela več kitic in predno so končali, saj je cela cerkev poprijela: "Jezus, daj, da Tvoje Rane nas presunejo kristjane..." sem se zopet zbral z mislimi ter brez nesreče prišel do konca — in tako prestal krst za ribniško cerkev. Ko pridem v zakristijo — kolega sokaplan je nadaljeval z molitvami pred Božjim grobom — mi reče dekan: "Tako ste pridigali, da so mi še Boga polomili. In jutri, ko bi rabili križ za blagoslov ognja, velikonočne sveče in krstne vode in za vstajensko procesijo, imamo pa same trske in okleške."

Po kratkem posvetu se je mož znašel. Onstran vode Bistrice, vprav za cerkvijo je imel svojo hišo in mizarsko delavnico so se "Barbek", mizar Petelin, oče znane učiteljice gospodične Ivanke in bist. patra Cirila. Na povabilo je mož takoj prišel ter v košari odnesel tisti drobci. Obljubil je, da bo vsaj križ gotovo v redu, novega bo naredil. Dobri mož je s pomočjo družine vso noč sestavljal in skrbno limal ter na peči sušil. Križ je napravil nov — in zjutraj na Veliko soboto so skrbno pritrdili dekanu: "Gospod tehant, nismo iz tuzadnje moke; upam, da smo Vam ustregli, pa naj Vam bo za pirhe!" — "Oče Barbek — je dekan ginjen poljubil Križanega — zopet ste se izkazali, da se na

Vas lahko zanesem." Segel je v žep ter očetu g. Petelinu dal lep bankovec: "To pa naj bo Vam in vsem Vašim tudi za pirhe!"

Ko smo po opravljeni Vstajenski procesiji zvečer sedeli pri dobri večerji, pa je g. dekan pripovedoval o Bobkovi Marjanici. Njen oče je bil še ob njegovem prihodu v Ribnico — on je tam dekanoval nad 25 let — okrožni zdravnik. Marjanca — edina hčerka poleg brata, poznejšega frančiškanskega patra Vladimira — je bila majhna, pa zelo lepe postave, pa nikdar se ni gnala za ženini. Oče jo je izučil, da mu je stregla, ko je imel opraviti z bolniki. Na vratih v stanovanje in urad je imel napis: Doktor Bobek. Hudomušnež pa je med črke napravil črto, da se je čitalo: Doktor Bo-bek. Mož je zvečer zahajal v gostilno k Slemenecem, kamor so večkrat prišli tudi dekan s kaplanoma; pa je dobri zdravnik hladil svojo upravičeno jezo v kozarčku nad nepridipravom, da si upa trditi, da doktor bo bk. "Jaz bi mu že pokazal bika — je rekel — da bi pomnil celo življenje." In ko je na Velikonočno nedeljo v pridigi g. dekan voščil faranom veselo in blagoslovljeno Veliko noč, je malo postal, pa nadaljeval: "Farani, lepo vas prosim; obnašajte se v cerkvi, kot se spodobi ter ne bodite tako nepočakani," ter je omenil, s kakšno težavo smo prišli do potrebnega križa za procesijo, ter sočustvoval z ubogo Bobkovo Marjanco, katera je po krivdi drugih "Boga polomila". "Judje so križali Jezusa na Veliki petek, tako je zapisano v Sv. pismu, kakor tudi v svetni zgodovini. Bojim se, da bo tudi v zgodovini naše fare zapisano, da so Ribničani križali našega križanega Gospoda na Veliko soboto v letu Gospodovem d e v e t najstotriinridesetem."

To so moji prvi spomini na Ribnico, kjer sem kaplanoval dolga leta, katera imam v lepem spominu. Ribnica slovi po svoji suhi robi; je pa zanimivo, da je pravih rešetarjev v Ribnici prav malo. Najbolj se pečajo s suho robo — rešeta, rete, žlice, piskri in lonci, kuhalnice, škafi, obo-d... po okoliških vaseh Dolenjske fare in dalje Sodraške župnije ter po gregorskih Slemenih. In vsakdo, ko nosi po svetu ter prodaja suho robo, znani krošnjariji s svojevrstnim ribniškim narečjem — trdi, da je iz Ribnice, ki je pač mogočen trg, danes menda mesto, ter bolj poznano in krediten kraj. Šegavi so pa vsi — tako Ribničani in okoličani daleč naokrog. Ko je nekoč izpred ljubljanske glavne pošte Ribničani, ki se je po opravih mudil v Ljubljani, ogledoval poslopje Kreditne banke, je vprašal poleg stojčega moža, ki je z ženo čakal na tramvaj: "Dovolite, kaj pa je tale velika stavba? — Mož se obrne pa mu reče: "Veste, oče, to je umobolnica za kmečke norce." — "Se mi je zdelo, ker za ljubljanske (norce) bi bila daleč premajhna." Ženica potegne moža, pa pravi: "Drago, pojdiva, da ne boš še kakšne slišal." Mož z Dolenjske pa pravi: "Ubogajte go-spo, vam dobro svetujem!"

Leon Kristanc

Vietnamski komunisti računajo na "zmagoviti" konec vojne do leta 1970

SAIGON, J. Viet. — Naše čete so kmalu po Novem letu zaplenile v bojih nedaleč od Saigona zanimivo poročilo o lanskem sestanku vietnamskih komunističnih prvakov, ki je na njem razlagal general Ving svoje poglede na vojni in politični položaj. General Vinh je bil takrat poveljnik operativnih severno-vietnamskih čet na jugu, torej general, ki ve, kaj v severno-vietnamski vladi mislijo o vojni. General Vinh je opozarjal komunistične voditelje, naj nape-njajo vse sile, da bo komunizem zmagal do l. 1970. Morajo pa pri

tem računati na lastne sile in se ne zanašati, kdaj "bo socialistični tabor zedinjen dobil zadnjo bitko". Misli je pri tem verjetno na kitajsko-ruski spor. Vinh misli, da bo tudi takratni mir le premirje in da bodo komunisti zopet napadli kapitaliste, kakor hitro bodo dosti močni.

Vinh je tudi priznal, da Moskva sili na mir, da pa morajo vietnamski komunisti nadaljevati vojskovanje do "zmagovitega konca". Trdil je tudi, da Amerikanci ne bodo nikoli dosegli svojih ciljev s pol milijona vojakov, kar jih imajo v Vietnamu. Za dosego cilja bi morali imeti najmanj milijon mož, pa še takrat ne bi zmagali tako, kot želijo.

Značilna je ta izjava po tem, da govori o zmagi v l. 1970, dočim je Ho Či Minh sam ravno takrat govoril o vojni, ki bo trajala, ako bo treba, "cela desetletja". Kadar so torej vietnamski tovariši med seboj, niso tako samozavestni, kot so v javnosti.

Guv. Maddox ustavil usmrnitev obsojenca

ATLANTA, Ga. — Guv. L. Maddox je načelni nasprotnik smrtnih kazni, zato je odložil izvršitev smrtnih kazni 29 let staremu W. P. Clarku, ki je bil obsojen na smrt, ker je posilil mladoletno dekle. Poleg omenjenega čaka v ječah Georgije na izvršitev smrtnih obsodbe še 22 drugih obsojencev.

Moški dobijo delo

Custodian
Building and Maintenance, to keep offices and warehouse in spick and span condition and perform other duties, full time basis, one and a-half overtime. Complete employee benefits.

1435 W. 25th St.
corner of Detroit

(72)

MACHINISTS

THE CLEVELAND PNEUMATIC Tool Co.

3784 E. 78 St. 341-1700

A Subsidiary of
PNEUMO-DYNAMICS
Corp.

**MACHINISTS
TO WORK ON
AERO SPACE**

**MISSILE and
Aircraft Components**

KELLER - HYDROTEL
Contouring and profiling
Machines

**HORIZONTAL
BORING MILLS**

**TURRET
LATHE**

**GAP TURRET
LATHE**

ENGINE LATHE

MILLING MACHINES

RADIAL DRILLS

**NUMERICAL
CONTROLLED
MACHINES**

**DOBRA PLAČA OD URE IN
DRUGE UGODNOSTI**

**Predstavite se osebno
od 8.15 dop. do 5. pop.**

ali kličite

341-1700

za čas sestanka

An Equal Opportunity Employer
(73)

Guverner je dejal, da bo odložil izvršitev vseh teh obsodb, dokler ne bo imelo prebivalstvo države Georgia možnost odločiti o smrtni obsodbi v splošnem glasovanju.

Ženske dobijo delo

Iščemo pomočnico
ki bi živela pri nas in pomagala oskrbovati 3 otroke ter opravljala lažja dela. Drugi uslužbenci. Ima lahko enega otroka. Sprejememo tudi Kanadčanko. (\$60 na teden). Pišite na: Mrs. Robert Tomsich, 6814 E. Thornapple Dr., Gates Mills, O. 44040. (12,14 apr)

MALI OGLASI

Soba se odda
Lepa, opremljena soba se odda zaposlenemu moškemu, v lepi mirni hiši. Si lahko kuha. Na 1027 E. 61 St. tel. HE 1-6671. (72)

Naprodaj
Delikatesna trgovina v slovenski naselbini (Collinwood). Pivo in vino za ven; blizu cerkve in šole; lepo stanovanje. Kličite 451-7487 po 6. uri pop. (74)

TONY KRISTAVNIK
PAINTING and DECORATING
1171 East 61st. Street
Kličite 431-0965 za
brezplačen proračun

PEKARIJA NA PRODAJ
na 632 E. 162. St. - Tel. 851-7117
Poslopje, vse mašine za peko z vsemi pritliklinami. — Dobra kupčija! Lahko pridrete pogledat ali pa telefonirate vsak dan od 10, do 10. zvečer, razen v sredo ali soboto. (89)

V najem
Štiri neopremljene sobe se odda na 1156 E. 63 St. Kličite 881-8999. — (73)

Naprodaj
Posestvo in 1 akter zemlje se prodaja na 165 Richmond Road. Mnogo sadnega drevja! Češnje, češnje, hruške, jabolka, in še grozdje. Prodajam ker rabim počitka. Lastnica, telefon: AN 1-0676 (73)

Kadar kupujete ali prodajate posestvo,

se s polnim zaupanjem obrnite na najstarejšega, izkušenega slovenskega posrednika

JOHN KNIFIC REALTY
820 E. 185 St. IV 1-9980
Imamo vedno veliko izbiro hiš, dajemo neobvezna pojasnila.

Avtoprevoznništvo
Imam tovorni avto (truck), s katerim vam lahko poceni in zanesljivo prepeljem ali odstranim najrazličnejšo robo. Kličite 431-7086 po 5. uri pop.

Lastnik prodaja hišo
lepo, zidano, enodružinsko na Richmond Heightsu, 5 sob spodaj, prostor za 2 zgoraj, velika klet, lot 60x200. Kličite 261-6312. (76)

Rabite bolniško postrežbo?
Izučena bolniška postrežnica išče delo oskrbovanja bolnih ali onemoglih v privatnih domovih. Govori slovensko. Če jo potrebujete, kličite 531-1421. (74)

Hiša naprodaj
Bungalov, 6 sob, v okolici Grovewood Ave. Prodaja lastnik. Nič posrednikov. Kličite ME 1-5565, po 6. uri zv. — (74)

V najem
3-sobno neopremljeno tisto in lepo stanovanje, s kopalnico in predsobo, zgoraj, se odda starejši mirni osebi na Norwood Road. Kličite 361-5584 po 5 pop. — (74)

Hiša naprodaj
Dvodružinska, 5-5, podkletena, dva nova furneza, dve garaži, na Carl Ave. Kličite 391-8084. — (12,14,17,19 apr)

MLADA BREDA

IVAN PREGELJ

Tako je bilo minilo že dokaj popoldneva. Kdo ve, kje že je bil izvohal neki godec veselo družbo pri Kranjcu. Prišel je ravno prav. Katra je ljubila godec in godbo. Na dom se niti spomnila ni. V plesu in veselju je prišel mrak. Tedaj je vstopil Lipe v sobo. Nekako debelo je pogledal, ko je zapazil Katro.

Ta ga je poklicala k mizi in mu silila piti. Hlapec je bil žejen in se ni branil. Obenem je bil radoveden, kako neki je s pravdo, in je vse poizvedel od Katre. Bil je nenavadno resen. Toda Katra tega ni zapazila. Odkar ga je poznala, je bil vedno resen. Katra je bila zelo dobre volje in tako se ji je porodila drzna misel.

"Ali veš kaj, Lipe," je rekla, "že davno sem mislila tako. Najbolje bo, če prideš nazaj na Peč!"

"Ne, mati, ne gre," se je smejal fant, "kaj se ne bojite, da se s Tomažem pretepeva."

"Kaj, s Tomažem? Saj ga ni več na Peči."

"Tako?" se je začudil on. Ona pa je govorila tako o Tomažu, da se Lipe ni mogel načuditi, od kod tolika jeza v njej.

"Pridi na Peč!" je ponovila, "pa še danes, če hočeš!"

"Kako," je odvrnil, "če mi je tu dobro, pa Kranjc me tudi ne pusti!"

"Tisto meni prepusti!" je dejala. "Ali greš? Če greš, greva še nocoj in skupaj!"

"Naj pa bo!" je dejal fant in pristavil: "Če pa že grem, nočem, da bi me dali proč, kadar se vam zljubi. Tri leta—"

"Pet, če ti bo drago, ne bom te podila, ne!"

In Katra je vstala in se pogovorila s Kranjcem. Po dolgem času je prišel ta k Lipetu in mu rekel:

"Slabega ne morem reči o tebi. Pa to napako imaš, da tebe ne udinjujejo, temveč kupujejo." In nagnil se je k njegovemu ušesu in dejal:

"Tele sem dobil za te. In teleta so zdaj draga."

"Hm," je odvrnil hlapec, "sem pa manj vreden, kot sem mislil."

Kranjc je izplačal hlapca in dejal:

"Za pijačo boš dal."

"Dam!" je odvrnil hlapec. Tako je bil Lipe na čuden način prišel zopet v službo na Peč.

Nadejal se tega ni več. Ponoči že se je vozil s Katro proti Peči. Ona je bila razigrana in je govorila vso pot. Lipe je prikimal, toda poslušal je ni. Premišljal je čudne poti, ki jih hodi človek.

Premišljal je nadalje to čudno zgodovino Peči in vesel je bil:

"Vozim se domov," je ponavljal sam pri sebi. Obenem je z veliko ljubeznijo mislil na eno bitje na Peči. "Ti," je govoril sam pri sebi. "Morda me sam Bog pošilja, da ne obupaš. Morda je tako zapisano, da se ne ločiva nikoli več, da ne pojdeva več s Peči ne ti ne jaz."

Potem se je Lipa zopet domislil onega, ki se mu je bilo pripetilo zjutraj.

Na potu iz mesta je bil srečal Jerico in jo vzel s seboj v gostilno. Dekle je bilo do smrti trdno. Ko je bil izvedel od dekleta, da so jo zapodili s Peči, se mu je silno zasmilila. Toda sam ni vedel, kaj naj stori za njo. Pa mu je prišla gostilničarka na pomoč in vzela deklico v službo. Nekaj ur pozneje — Lipe je bil ravno zapregel — je bil povprašal po taki in taki deklici mlad

fant. Bil je Anže.

Lipe je užil še to veselje, da je videl, kako se imata otroka rada. Nato je odšel. In zdaj se vozi na Peč, na ono isto Peč, s katere so ga bili tako brez vzroka odslovili.

Še več, vrača se ko Katrin prijatelj, one iste Katre, ki ga svoj čas ni mogla. Pri misli "prijatelj" se je Lipe sicer rahlo zgani. Tudi ni popolnoma verjel v čudno spravo Katrino. "Nocoj je pijana," je mislil, "jutri bo drugače mislila."

Potolažil se je sicer, da je on storil svojo dolžnost. Če se je prenačil Katra, naj si to sama pripiše. On je ni prosil, postavil je pogoje in te je sprejela; in dobro je tako.

"Držala jih bo!" je dejal sam pri sebi. Dovolj jo je poznal. Ko so zavili okoli zadnjega ovinka, je stal tam sredi ceste mož in se ni hotel umakniti. Voznik je kriknil.

"Povozi ga!" je viknila Katra. Tedaj je mož odskočil, pobral kamen ter ga pogljal na vozni. "Tomaž!" je pripomnil Lipe.

"Judež!" je dejala Katra. Lipeta je streslo...

31. Spomin

Pred davnim časom je bila postala srečna dedinja po ne-

kem gospodu — Marjanica. Si-

cer je bila podarila vso svojo dediščino neki bližnji sorodščini in samo za spomin na dobrega gospoda, kateremu je služila in je zato ni pozabil v oporoki, je ohranila zase stensko uro, umetnino iz starih časov: vselej, ko je ura bila, je prišla izza ozadja lutka in vojaški pozdravila ter se zopet skrila. S to uro je imela Marjanica mnogo križev. Sprva je šla dobro, potem je zastajala, v naslednjih mesecih je zopet hitela, kakor da hoče zamujeno doteči. Končno pa je ura popolnoma obstala in na pisani lutki, ki je čakala v zasedi in ni nič več pozdravljala, se je nabral prah. Drzen pajek si je izbral rdečo čako za pilot, kamor je pripel okusno in varno svojo mrežo.

Tistega dne pa se je pajek debelo prestrašil. Lutka se je zazibala. Starikav, toda glasev zvok je dvanajstkrat zabrnol in lutka je stopila v ospredje ter se poklonila. Huje od pajka se je začudila in prestrašila Marjanica. Komaj je bila zaspala, ko jo je zbudil nenavaden šum. Ko se je nekoliko zavedela, je poslušala: da, to je bilo sedaj popolnoma slišno. Nekje je nihalo venomer: eden, dva, eden,

dva!...

Marjanica je na vse prej mislila kakor na uro. V silni plahosti jo je prevrgla in planila kvišku. Prižgala je luč in z nekako sveto grozo opazovala uro, ki je bila začela iti tako sama od sebe.

"Da le ni spomin!" se je stresla Marjanica in skočila v posteljo ter se pokrila prek glave. "Nekaj prav gotovo pomeni," je govorila sama pri sebi. Znova jo je stresel mrz in je molila: "Sveta Marija, sveti Jožef, vsa sveta družina, stoj mi ob strani ob moji smrtni uri!"

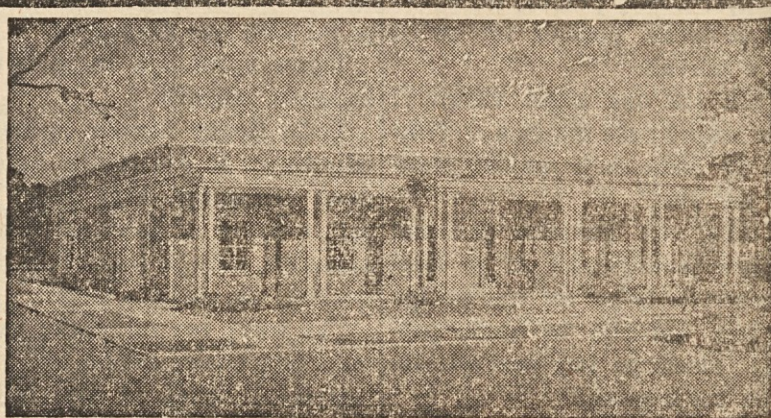
Ko so začeli peti prvi petelin, je Marjanica vendarle zaspala in je spala v pozno jutro.

Anica je spala slabo. Zbudila se je bila pozno popoldne. Čutila se je popolnoma ubito, neprijeten duh ji je polnil usta, glava jo je bolela, dušilo jo je v sobi. Toda v kuhinjo jo je bilo sram iti, zakaj spomnila se je, da jo je Marjanica videla piti. Kaj bo neki mislila o njej. Čim dalje je mislila Anica na to, tem neprijetneje ji je bilo. Samo pred seboj jo je bilo sram. Ona, Anica, je li res padla tako globoko, da mora iskati pomoči v žganju?

"Nikoli več!" je stiskala obnemoglo z rokama pekoči senci. Ni razumela, kako je ž njo. To je posledica, je doumela končno, tega brezbožnega življenja, tega življenja v jezi. Ni moči, kadar ni molitve. Grešno stanje je kakor močvirje. Tako se vdirajo tla tudi pod njo. Kako dolgo bo še mislila, da je to stanje njene duše nezdravo? Kako dolgo, pa bo Anica vrgla od sebe vso sramežljivost? Kdor okusi pijačo, je ne pusti več in potem,

potem bodo prišle one mučne, umazane sanje. In kamor sta šli moč in krepost, pojdeti se obzir in sramota. Anica! Kaj bo s teboj? Kaj naj poreče Lipe o tebi? Anica je iskala opore in je ni našla. In vprašala se je, zakaj misli vedno na Lipeta? Zakaj? Tu ji je postalo jasno: ne smela bi misliti nanj, nikoli ne bi smela. Zato me tepe Bog in me ponižuje.

(Dalje prihodnjič)

GRDINOVA POGREBNA ZAVODA

17002 Lake Shore Blvd.
KENmore 1-6300

1653 East 62nd Street
HENDerson 1-2088

Grdina trgovina s pohištvo — 15301 Waterloo Road
KENmore 1-1235

GRDINA — Funeral Directors — Furniture Dealers

FREE

Come in to any one of our offices and pick up your FREE litter bag... help keep our country clean and beautiful by using this handy travel litter bag.

KEEP AMERICA BEAUTIFUL

5 LOCATIONS

Main Office: 813 EAST 185th STREET
26000 LAKE SHORE BLVD.

6235 ST. CLAIR AVENUE
25000 EUCLID AVENUE
6135 WILSON MILLS ROAD

ST. CLAIR SAVINGS

5 1/2% SAVINGS CERTIFICATES
4 1/2% SAVINGS PASS BOOKS

V blag spomin

PRVE OBLETNICE, ODKAR JE
UMRLA NAŠA LJUBLJENA
MATI IN STARA MATI

Karolina Klaus

(rojena ŠEGA)

ki je umrla 12. aprila 1966.

Draga naša dobra mati, šla prezgodaj si od nas, dobra, skrbna si nam bila, pogrešamo Te vsaki čas.

Sveta vera nas tolaži, da se enkrat snidemo, kjer ni joka ne bolesti, rajsko srečo uživamo!

Zalujoci:

sinovi FRANK, ANTHONY, ELMER
hči CAROLINE por. KRASNESKI,
zet in snaha, vnuki in vnukinje
sestra MARY ZGONC v Euclidu
ter OSTALO SORODSTVO.

Geneva, Ohio, 12. aprila 1967.

V blag spomin

DEVETE OBLETNICE SMRTI
NAŠE NEPOZABLJENE MATERE

Frances Lipoglavsek

ki so vdano v voljo Stvarnika
izročili Bogu svojo blago dušo
dne 12. aprila 1958

Kako smo radi skupaj prišli, k naši dobri mami, pa 9 let smo že žalostni vsi, odkar mame več med nami ni.

Počivajte mirno v jamci, na svidenje nad zvezdami. Tam se bomo z Vami in atom sešli, nebeško radost uživali.

Že 9 let zalujoci:

SINOVI, HČERE, VNUKI,
VNUKINJE, SORODNIKI.

Maple Heights, O. 12. aprila 1967

ŠE OSTANEK STARIH ČASOV — Slamnate strehe so v Sloveniji postale že prava redkost, krovci, ki jih znajo delati, pa še večja. Na Danskem jih je ponekod še nekaj, kot kaže mož na sliki, ki pokriva stavbo s slamo. Škompnikov žal ni videti.

CHICAGO, ILL.

MALE HELP

Men for General Factory Work
Ages bet. 45-55, 5 day, 40 hr. wk.
Perm. position. Employee benefits.
S. W. resident.
The Hodson Corp. 5301 W. 66 St.
Chicago, Ill. 767-8447.

(72)

FEMALE HELP

GENERAL OFFICE
Girl wanted for congenial group
exp. in typing and filing. Relieve
switchboard and handle mail. Per-
manent. Best working conditions.
SuCrest Corp. 330 E. North Water st.
PH. 527-5588

(72)

REAL ESTATE FOR SALE

BENSENVILLE — BY OWNER
3 Bedroom ranch, 2 car garage,
Large improved lot. \$18,300.

Phone 766-4731.

(72)